

Neidentifikovaná disputace

Ladislav Hejdánek

◆ diskuse, česky, vznik: 21. 6. 2004

◆ discussion, Czech, origin: 21. 6. 2004

Neidentifikovaná disputace [2004]

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini 3 (flash/pro) – únor 2026]

--- (A12a 2004-06-21 Disputace [mikrokazeta]_cleaned.flac) ---

Jiný hlas: 21. června 04.

Dovolte, abych se ujal slova v tomto ne zcela standardním čase a po této ještě méně standardní předešle. Domnívám se, že je to příznačné pro situaci, v níž se začínáme pohybovat, která se vpravdě nenachází v souladu se vši tradicí této katedry, s jejími tradicemi počínaje těmi z let šedesátých, přes léta sedmdesátá, osmdesátá a konče léty devadesátými. Všichni vnímáme, že se v uplynulých dvou letech stalo cosi, co k tradici této katedry nepatří a co k ní ani v budoucnosti patřit nemá.

Zatímco se v uplynulém dvouletí katedra pod vaším vedením dostávala do podoby, kterou jsme se jako obec snažili dosti jasně definovat jako cestu slepou, cesta k nápravě v tomto okamžiku nebyla v možnosti v rámci katedry samotné. Změnu v tomto okamžiku vyvolaly mimokatedrální síly, a sice vedení fakulty, které v souladu s příslušnými zákony a vysokoškolským řádem vypsalo nové výběrové řízení na místo vedoucího katedry *filosofie* a religionistiky. Namísto aby k nápravnému procesu došlo z vnitřních sil katedry, byl vyprovokován oním *konkurzem*, ale v tomto *konkurzu* se jeden z mých kolegů morálního práva ke kandidatuře vzdal.

Říkám vám přímo, že takové právo neuznávám. Domnívám se, že tato katedra nemá v tuto chvíli morální právo na svou činnost, dokud neprokáže, že je schopna své působení obnovit na jiných základech.

Za základní cíl svého volebního programu, který vám zde v krátkosti chci představit, považuji vyčištění prostředí na katedře, na jejímž vedení se hodlám podílet. Domnívám se, že moje role je v tuto chvíli rolí jakéhosi *outsidera*, kterou v tuto chvíli sice zastávám, ale která by mohla být pro veřejnost i pro ty, kteří situaci sledují, nejsrozumitelnější.

Dalším bodem jsou odborné změny. Práce katedry na několika stránkách, kterou jsem vám doručil, k tomu jistě stačí. Budeme se muset zaměřit na to, co chceme v rámci fakulty a katedry v příštím období udělat.

V průběhu včerejška, nebo ještě předevčírem, byla bohužel situace na katedře taková, že byla vypsána tato koncepce, protože děkan včera v podvečer katedře oznámil, že odstupuje od tohoto řízení. Včera tedy příprava volební práce, ale nekvalifikovaně. Vše, co se v tuto chvíli děje, a to, jakým způsobem se situace vyvíjí, je pro mě jako pro kandidáta dosti deprimující. Přesto se pokusím tuto situaci popsat dál.

Jiný hlas: V mém programu, který jsem vypracoval pro tuto fakultu a v němž se odráží všechno to, co jsem dosud vypracovával v jednotlivých kapitolách fakulty a kateder této fakulty, se domnívám, že je třeba především rozvinout to, co fakulta za posledních dvanáct let v kvalitě udělala a zvážit nové kroky na základě hodnocení toho, co bylo nebo nebylo učiněno. Domnívám se, že je důležité nejen začít na zeleném trávníku, ale že je důležité prověřit všechny ty vazby a všechny ty schopnosti práce, které se v podstatě osvědčily na této fakultě v době předválečné i poválečné a které se – jejichž některé negativní stránky se v oněch obtížných podmínkách pokoušely změnit už v průběhu oněch šedesátých i v současné době těchto let, pokud to bylo možné – a na druhé straně přinášet to nové nejen jakožto to, co přichází z druhých univerzit, ale rozvinout to nové na základě toho, že všichni společně promyslíme, co je pro nás možné nebo nemožné.

Můj základní program nebo požadavek – volitelné požadavky, fakulta nemá schránku, do které se dává to nové nebo ono se do ní střádá – ale můj základní programový námět je takový: ustavit na této katedře, pokud se to týká *filosofie* na této fakultě, ustavit na této katedře něco jako kolegium *filosofů* této fakulty a v něm by učitelé a studenti řešili problémy ne shůry, protože jsem ve funkci a tedy já mohu, ale z hlediska toho, že jsme v jistém poslání učení k tomu, abychom se nejen svobodně projevovali, ale byli schopni také naslouchat. Aby studenti i učitelé měli právo se svobodně projevit a také měli právo být nasloucháni. Tak jak jsem poznal v poslední době zejména *filosofickou* fakultu, vím, jaké jsou problémy a v jakých otázkách studenti narážejí, co je pro ně obtížné a co je pro ně snadno zvládnutelné.

Z tohoto hlediska se domnívám, že by bylo třeba jednak založit takové kolegium *filosofů* této fakulty,

kteřé by bylo platformou ne pro takovéto setkávání, které je oficiální a připravené jednou za dva roky, ale které by bylo platformou trvalého institucionálního setkávání, na němž bychom se mohli setkávat a praktické i teoretické problémy, problémy jednotlivých skupin studentů a jejich zaměření, jejich situace i sociální, nějak řešit. To pokládám jakožto absolvent *filosofické* fakulty a jakožto aspirant jedné vysoké školy za takovou prioritu – udělat ty programy, které by byly obsahem formovány způsobem k jejich individuálnímu zaměření a dávaly tak možnost, aby v povolání, které budou provozovat, mohli organickým způsobem spojit jak problémy *filosofické*, tak problémy profese, ve které to všechno budou v praxi realizovat. To je jedna věc.

Druhá věc: pokud jde o studium, o pomoc studentům, myslím si, že první krok, který musíme učinit v tomto okamžiku, kdy vaši ročníkoví učitelé, vaši garanti v jednotlivých ročnících studia končí, je, že se musíme na bázi těchto ročníků sejít a musíme prodiskutovat, co z toho, co jste se učili, bylo pro vás dobré, co bylo pochopitelné, co bylo smysluplné a kde jste narazili. Těž problém musíme probrat také s učiteli. Bylo by potom k mému potěšení dobré, kdybychom pro každý ročník a pro jednotlivé zájmové skupiny z učitelů na katedře jmenovali určitého učitele, určitého garanta, který by byl jakýmsi rádčem a jakýmsi rádcem pro ty, zejména pro ty...

Jiný hlas: první, nižší ročníky, kteří začínají. Protože ty vyšší ročníky, ty potom si můžou vybrat za své partnery učitele z určitého oboru, v kterém se chtějí *specialisticky* orientovat na diplomovou práci. Já nevím, jestli je to tady tak odlišné od ostatních kateder, ale ve své funkci *proděkana* jsem měl možnost projít snad všechny katedry, projít to *personální* obsazení a být u provádění konkurzů v různých oborech. A pokud znám situaci na filosofických fakultách, zejména situaci na tomto místě, jak jsem ji poznal v pozici *referenta* pro pedagogickou problematiku, tak se domnívám, že problémy jsou stejné. Já si myslím, že studenti jsou samostatní a že vyhledávají své učitele svobodně, aniž by jim byli nějakým způsobem vnucováni. A že ten učitelský systém, který byl systémem, kde každý učitel musel vykazovat nějaké hodiny, aby ho prostě vyseděli studenti a tak dále, že tento systém jsme zrušili a myslím si, že ho nebudeme obnovovat.

Na této fakultě jde o to, aby se na této fakultě každý student cítil svobodně a aby každý student mohl říct svůj problém a aby s ním bylo nakládáno důstojným způsobem a aby se student mohl svobodně vyjadřovat způsobem, který v okamžiku, kdy dosáhl určité úrovně, pokládá za *relevantní*. Že u studentů mohou být velmi různá hlediska na orientaci k vědecké orientaci, k orientaci na určité obory, speciálně jaksi směrem do zahraničí a musí mít možnost se projevit a musí mít možnost vyzkoušet určité nové problémy, určité způsoby podání, určité způsoby řešení. Já se domnívám, že existuje jiný *režim*, který bude navazovat na tyto věci, ale který dá možnost tomu učiteli, aby se volně pohyboval ve svém oboru a abychom potom mohli nejenom studenty srovnávat se známkou, ale tím, že bychom diskutovali společně na katedře o těchto věcech.

Já pokládám za nejdůležitější to, co se dělá v určitých speciálních seminářích a prostě prodiskutovat to, co by se mělo v budoucnu změnit na filosofické úrovni. Já k tomu chci jenom říct to, že trvám na tom, abychom dali studentům tuto danou možnost, aby se s námi mohli setkávat a aby tam mohli tvořit určité skupiny studentů s jednotlivými učiteli i z jiných univerzit nebo z domácí univerzity z jiných kateder. A domnívám se, že to je to nejvhodnější, co je. Jmenovat pro filosofický směr garanta. To znamená na filosofii. Já si myslím, že toto by se mělo pokusit v této věci o ty *prosemináře*. Je to velmi dobré a já se domnívám, že je třeba rozdělit studenty do malých *proseminářů*, kde by se studenti navzájem mohli podrobně zajímat a zároveň je nutné, aby v tomto složení už byla uvažována i určitá rozmanitost zaměření studentů určitým směrem.

Je vás v prvním ročníku spousta. Vybudovali jste si po 17. listopadu jakousi svou pozici, kterou pokládáte za velmi silnou. Bez omezení. To znamená, že jste velmi různí, velmi různě připravení a my stojíme před tím, abychom toto v průběhu studia filosofie pro každého z vás mohli uskutečnit. A na druhé straně, abychom všem dali šanci jít dál do studia filosofie, těm, kteří jsou schopni k tomu přistoupit, kteří jsou schopni to zvládnout a kteří jsou schopni to skutečně jako studenti i v budoucnu vykonávat.

Domnívám se, že je třeba, abychom si uvědomili, že toto po katedru, udržovalo katedru po celá ta léta a umožnilo, aby vedle toho, že lidé mohli studovat v těch vysokých seminářích, aby i ti, kteří neměli to štěstí, že byli v kontaktu s těmi největšími kapacitami, aby i oni mohli tu literaturu brát po celá ta léta, prostě ilegálně, a aby ji mohli číst, aby byli připraveni vnímat tyto problémy. A myslím si, že zájem o filosofii nejen na filosofické fakultě, ale v podstatě na vysokých školách v celé republice je dán mimo jiné i tím, že tu bylo několik center působení, které jsme dělali a které jsme dělali nezávisle na tom, co jsme dělali jinde.

Proto se domnívám, že učitelům této katedry, kteří tu zůstali anebo se sem poté vrátili, těm v první řadě patří právo svobodně se projevit a právo v důvěře k té generaci, která přišla a která tu je, a která má zkušenost z těch uplynulých let, i dvaceti pěti let i padesátého osmého, a která by se v problematice současného světa dokázala svobodně orientovat.

Já jsem byl v té skupině, kde byla problematika dialogu s těmi, co dělali ty semináře, s těmi profesory této fakulty, s profesorem Patočkou, s profesorem Machovcem jsme dospěli k názoru, že to, co chybí, je vzdělání v humanitních oborech a humanitních vědách. A domnívám se, že je třeba doplnit to studium filosofie zejména o ty obory filosofické tak, aby se student setkal s problematikou *politologie* i s problematikou *sociologie*, třeba i *ekonomie* nebo i práva, nejenom na své vlastní fakultě, což by mělo být samozřejmé, že máte právo v těch doplňujících seminářích navštěvovat i jiné fakulty než jen tuto fakultu. A že vám v programu fakulty studijním tyto přednášky budou započítány.

Čili toto je taková otevřená možnost, o kterou se pokusíme připravit. Jde o to, aby tuto možnost fakulta a zejména katedra filosofie také v prvé řadě umožnila tím, že bude znát podmínky v těch jednotlivých katedrách, že bude znát vaše zájmy a že dokáže v tom sboru učitelů, který já se domnívám, že je dosti rozsáhlý, najít určitého garanta, najít určitého rádce, učitele pro ty které skupiny, pro ty které studenty. Jde o to, abychom už od toho prvního ročníku připravovali určitou specializovanou orientaci a nedělali se všemi studenty totéž.

Možná, že tenhle problém nebudete vidět jako klíčový. Já se domnívám, že tento problém je důležitý, protože je důležité, aby od počátku každý student našel své místo v tom kontextu, ve kterém se nachází, a nebyl překvapen tím, že v lednu 1990 dělá v prvním ročníku spoustu věcí, které dělat nechce. Musíme tento problém řešit a tento problém nějakým způsobem společně otevřít.

Domnívám se, že je třeba, abychom všechny ty možnosti v problémech katedry, které se tady nastolují, které vyvstávají jako problémy *metodického* rázu, se pokusili řešit společně. Že tato fakulta a katedra je pro studenty, to je pravda a katedra i fakulta tu jsou pro studenty. To je taky pravda. Je také pravda, že na této katedře se v minulosti leccos z toho, o čem jsme uvažovali, nepodařilo a že na tuto katedru se v této chvíli také spousta věcí nedostala. A je pravda, že budu žádat, abychom dostali sem i ty další uvažované a dříve nerealizované postupy, které bychom mohli zapojit, ne abychom tady měli pouze jednoho pedagoga, který by to prováděl, ale aby to byla věc všech.

Hejdánek: domnívám se, že s tím souvisí i ty poměry v knihovně, i ty poměry studovny na fakultě, kterou bychom měli využít tak, aby se staly jakousi metodickou základnou pro toto studium. Domnívám se, že problém vašeho studia spočívá jednak ve způsobu studia a jednak v místě studia. Ovšem my jsme vynесли několikrát tu úvahu a do té úvahy jsme si nekonstatovali, ba víc, přišla k nám určitá zpráva o poměru studentů a počtu studentů, kteří studují doma, tak pokud se tam budeme dostávat k určitým ročníkům, jako jeden, dvě nebo čtyři roky a takovým způsobem.

Já se domnívám, že je třeba pohnout a to ne na bázi nějakého individuálního prostého domlouvání, podnikání jakožto pokusem, který má špatné výsledky a který nemá podporu, který by možnost skutečně měl velké, ale je třeba najít formu, jakou bychom rozvažovali vaše dispozice a jakou bychom vám dali do ruky prameny tak, abyste mohli studovat nejenom individuálně, ale také do hloubky.

Když se podíváme na jednotlivé dispozice, tak je to prostě skutečně otázka toho, abyste na to stejné navázali. Kdo by tady chtěl studovat politickou vědu, jakým způsobem a na jaké úrovni. Podívejte se na tu historii, která zůstala v té sociologii. Tam jsou ty kořeny studia a politiky, mají tam prostě všechny

možnosti poměrně studijní, připravenost k tomu všemu a je to poznat. Tato místa, kde víceméně byl ten smysl katedry, tak tam v podstatě neměla takovou váhu. Byla poměrně velká a všichni se tam vešli a mohli tam studovat. Ty úvahy, které máme, to je tak malý výběr, že to je určitý problém.

Čili je třeba si na to sednout, provést určitou analýzu toho, jakým způsobem v té studovně začít. Tato úvaha má jiný smysl. Musí tam být skutečně literatura a musí tam být základní encyklopedie a základní pomůcky. Bylo by třeba, abychom v rámci této katedry i v té rovnováze a v penězích, které máme v určité věci a které se nebudou muset prodat, a v penězích, které dostaneme jako stipendia a tak dále, tak některé věci se dají vypůjčit na bázi sponzorování a jinak pomocí dáni k dispozici rakouské literatury. Pokusit se, rozhodně pokusit se dát ty náměty, protože nám to přibude v této věci, co nám chybí. S vámi i další kontakt, který by mohl být k dispozici, takže budeme schopni nejenom teď hned, ale i během roku zdokonalit tuto knihovnu, zdokonalit ji personálně i provést výběr k ostatním materiálům tam, kde mají tu základní pomůcku, kterou si studenti pořizují, a dospět k tomu na základě spolupráce celé fakulty. Dospět k tomu, abychom měli co k tomu a abychom měli k dispozici možnosti, které by byly pro lidi prospěšné a abychom utvořili i tu vizi na té katedře a na té fakultě.

Pokud jde o některé náležitosti týkající se organizace života na katedře a života studentů, já se domnívám, že tady v určitém smyslu ta pravidla hry vypracovala a vypracovala je ve spolupráci s akademickým senátem a v jednotlivých senátech se to podle nich řídí. Je třeba podle nich postupovat. Právě i na základě toho, že se zamyslíme nad těmi problémy, které vznikly v tom prvním roce, který se tady v tom letošním školním roce absolvoval. Bez této analýzy, velmi precizní analýzy vašich dojmů, *deziderát*, programů a vašich dobrých zkušeností, vašich plánů, které nebyly naplněny, bez toho se nedá jít dál. Ale nedat si to dělat k té příští studovně, protože to není k ničemu.

Já si myslím, že je třeba, abychom se sešli s jednotlivými ročníky nebo v jednotlivých skupinách těch ročníků, abychom připravili určitou takovou analytickou reflexi a na základě toho, abychom společně s vámi provedli diskuzi určitých problémů a navržení opatření.

Takže tolik k té otázce, pokud jde o organizaci na té katedře. Byla položená otázka té kandidatury. Kandidatura je možná v tom smyslu, že organizační výbor, ten organizační řád a ten zákon, který je dán návrhem, ten zákon říká jako zásadu, že jmenování vedoucího katedry je děkanem. A že tady bohužel v této situaci podle pravidel, která v té věci jsou sepsána a zpracována, tak s volbami, které dávají děkanovi návrh budoucího vedoucího katedry, tak s tím děkan v této věci není vázán.

A pokud jde o ten volební akt, jak je navržen, my bychom v podstatě s tím souhlasili, aby se mohl odehrát, a akademický senát na tom trvá. Na tom volebním aktu zdůrazňuje, že i když to není zákonná norma, poněvadž není odhlasován zákonem, není odhlasován radou fakulty, a tudíž nemá ani právní platnost ten zákoník, ale je to jenom návrh zákona, tak v tom zákoně je řečeno, že ten, kdo je zvolen do funkce vedoucího katedry, je ten, kdo je pracovníkem katedry a rozumí se některé katedry příslušné fakulty. Poněvadž jak známo na této fakultě mají několik kateder, není tedy řečeno, že by to musel být první pracovník, který je vyloženě akademicky nebo vyloženě dodán vyšším orgánem do fakulty, jak to bylo v minulosti, ale je pracovníkem té které katedry.

Tento návrh, ten zákon není dopracován a z toho důvodu se ty návrhy na tu kandidaturu nemůžou přebírat, pokud nejsou potvrzeny formou stanovy, takže to nebyla pomoc, je to prostě fakt, odpovídám to v tom směru.

Pokud jde o vědecké kontakty, tak já se domnívám, že je třeba využít všech kontaktů, které máme, navázat nové kontakty, především se zahraničím. Je tady určitý program společné práce, který bychom mohli rozvinout. Je tady také jedna taková akce, která by byla důležitá pro katedru pro rok devadesát dva. To znamená v měsíci kongresu v roce devadesát dva, který bude mít především filosofickou a obecně kulturní orientaci a v němž je velký zájem o tuto akci i u zahraničních partnerů. Čili bylo by dobré na této návrhové úrovni si domluvit účast této katedry, když někteří učitelé se na tom aktivně podílejí už v praxi, a abychom využili této návštěvy poměrně velké nebo této možnosti hostit tady řadu významných osobností, abychom si připravili individuální program a individuální rozhovory. Čili to jsou praktické

problémy, které vidím už jako další kroky v té budoucnosti katedry. Dal bych důraz na věci, zaprvé tedy na založení nějakého fondu rozvoje filosofické fakulty, který by zvažil naše společné v tom širším rozsahu. Zadruhé na to, abychom neztratili ty staré tradice té univerzity, protože hodnoty se mají rozvíjet, a ne ničit a likvidovat, to už tady bylo. Zatřetí pak důraz na to, že je třeba určité pokračování v tradici vzájemných otevřených styků států a vzájemné tolerance, kterou tato katedra dodržovala od svého zrodu a kterou bychom nechtěli ztratit, protože to je místo, na němž se dá ta filosofická hodnota jedinečně rozvíjet a budovat. Pokud jde o praktické záležitosti, já bych si přál dát důraz na to, abychom se změnili v společné poradně. Pokud jde o studium u čtenářských přednesů, to je věcí každého a odpovědností každého, a ty výsledky, které jsou v tom kontrolovaném termínu, to v té budoucí každé formované spolupráci také bylo, že k tomu hovořím o osmatřicátém roce v této zemi a že můžete si o tom vyprávět v historii i v osobní dokumentaci, takže já si myslím, že je třeba volit takové formy, které nejsou [nesrozumitelné] a které jsou vědecké a které dokážou odolat tlaku k pochybenému srozumění, na něž nejenom to, co se mi na druhém nelíbí, a proto tedy mohu zlikvidovat, ale naopak tady je třeba, abychom dokázali vidět to, co se od lidí v této situaci vyžaduje, jak tady byla vzpomenu optimálnost, co se očekává. Protože dnešek musí umět, jednou přijde a zítřek musí umět do života nastoupit jako další fronta v společenském hovoru. Filosofický hovor na vyšší škále, protože vskutku filosofie se nemůže v této společnosti a z naší vůle, a vskutku filosofie v této společnosti i k tomu.

--- (A12b 2004-06-21 Disputace (patrně pokračování) [mikrokazeta]_cleaned.flac) ---

Jiný hlas: A to je nakonec ta nejrozumnější cesta, pracovat v těchto centrech. I v této oblasti se věnovat velmi pomalu odbornosti, abyste v tom v podstatě mohli nějakým způsobem pokračovat. Takže se to týká psychologických oborů, matematicko-fyzikálních, oboru etiky, textových, oboru fyziologie a podobně, protože nakonec v těchto oblastech získáte své životní uplatnění.

V souvislosti s tím, co už tady bylo řečeno, já bych teď přistoupil k seznamu kandidátů, abychom se v tom nějak vyznali. Máme tady řadu jmen, o kterých se mluvilo. Máme tady návrh, který se týká docenta Jirky na místo vedoucího katedry. Pak jsou tu další jména jako Jirsa, Hejdánek a další členové naší katedry. Musíme to nějak probrat, abychom se dohodli na dalším postupu naší katedry.

Jedna z dalších možností, kterou katedra má, je toto složení nové katedrální rady, kde by vedle stávajících členů byli další lidé, kteří jsou schopni na sebe vzít tu odpovědnost. A teď jde o to, jestli ta sestava, kterou tu navrhujeme, je dostatečně reprezentativní, nebo jestli budeme uvažovat o něčem jiném. Jedna z dalších možností je taková, že by vedle stávajících členů, jako je profesor Jirka a Jirsa, přišli další, jako je Hejdánek, kteří jsou schopni tu práci vykonávat. To složení by mělo být vyvážené a mělo by odpovídat potřebám naší fakulty.

Ještě k těm učitelům. Chtěl jsem se zeptat, jestli v té nové smlouvě nebo v tom zadání by neměl nastoupit někdo jiný, kdo by mohl zastupovat docenty nebo ty, kteří se docentury chystají dosáhnout během půl roku nebo roku. A katedrální rada by v tomto směru měla být mnohem pružnější.

Hejdánek: Já nevidím žádný racionální důvod pro ten návrh, o němž se teď mluví. Ten návrh je bez jakékoli racionální opory, protože ta kandidatura je sice možná, ale neřeší tu situaci, v níž se ta naše personální politika na fakultě nachází.

Na druhé straně, co se týče odborného kreditu, je to otázka určité prestiže. Pokud budeme prosazovat někoho, kdo tu kvalifikaci nemá, tak to jednání s děkanem nebo dokonce s rektorem bude určitá forma fiaska. To je zkrátka nárok na odbornost. To je určitý typ nesvědomitosti, pokud by se to nerespektovalo. Je to zkrátka neprofesionální přístup.

Jiný hlas: Já s tím v podstatě souhlasím. Situace na naší katedře musí být taková, že v rámci té personální politiky se musí dbát na určité renomé. My nemůžeme navrhnout někoho, o kom dopředu víme, že neprojde přes ty vyšší orgány fakulty a univerzity.

Potom je tu druhá věc, a to je otázka studentů a jejich zapojení. My jsme s nimi mluvili a oni mají zájem o to, aby v té radě měli své zástupce, kteří by mohli mluvit do toho, jak vypadá výuka a jaké jsou ty odborné nároky.

Další věc, která se týká toho personálního obsazení, je otázka toho, kdo vlastně bude vyučovat ty hlavní kurzy. My tam potřebujeme lidi, kteří mají nejen ten titul, ale mají i tu praktickou zkušenost. A v tomto ohledu je ten výběr dost omezený.

Jiný hlas: Já bych chtěla jenom dodat, že ta situace v tom semináři je teď dost kritická, protože nám chybí ta kontinuita. Pokud se to teď nezačne řešit koncepčně, tak ty studenty ztratíme. Oni mají zájem o filosofii, o etiku, ale potřebují v tom mít nějaký řád.

A to je právě to, co tady postrádám. Ten návrh je spíš takové provizorium a my potřebujeme něco dlouhodobého. Musíme se podívat na to, jak to funguje v zahraničí, na jiných univerzitách, a zkusit to aplikovat u nás.

Jiný hlas: Já bych se vrátil k té otázce odbornosti. Je to samozřejmě pravda, že ty nároky jsou vysoké, ale na druhou stranu nemůžeme čekat, až tady budeme mít deset docentů. Musíme pracovat s tím, co máme, a postupně ty lidi vychovávat.

Ta kandidatura, o které jsme mluvili, je sice z pohledu rektorátu problematická, ale z pohledu té práce na katedře je to to nejlepší, co teď můžeme udělat. Ten člověk má důvěru studentů a to je pro nás v tuto chvíli klíčové.

Jiný hlas: Samozřejmě, je to o tom, jaký signál vysíláme ven. Jestli chceme být bráni jako seriózní pracoviště, nebo jako nějaký spolek přátel. Ta odborná stránka věci je prostě nevyhnutelná.

Takže ta shoda na tom, že ta kvalifikace je nutná, tady je. Teď jde jen o to, jak to technicky provést, abychom tu katedru personálně stabilizovali a zároveň splnili ty formální požadavky univerzity. To bude vyžadovat ještě hodně jednání, a to jak tady u nás, tak i na úrovni děkanátu.

Jiný hlas: a tak dále a tak dále. Čili to je ta podstata věci. Vlastně, jestli tomu dobře rozumím v tom vašem podání té věci, a tady jsme se s tím vlastně všichni shodli, na tom nároku, který mají na nás ty orgány akreditační, a to prostě neobejdeme. Ta fakulta tady mluvila o ročníkové, v tom, o čem mluvil pan profesor a o čem jsme se pak my všichni tady bavili s těmi kolegy, tak jsme tady mluvili o tom, že se vlastně hledají nějaká ta kritéria pro tu akreditaci toho ročníku. Ale na naší katedře se už léta zdůrazňoval ten individuální přístup. Byl to vždycky prostor pro to, abychom se s tím studentem domluvili. Je nás tam málo v každém ročníku, a tady prostě v té chvíli bylo málo studentů v jednom ročníku a v podstatě bylo dobrým zvykem, že se dávala ta osobní péče tomu studentu. Čili ti vědečtí učitelé, a z mého pohledu seminář, který se týká tématu, o kterém byla řeč, tedy v té ročníkové práci, tak tady skutečně dochází k nějaké plynulé konverzi. Už se tady vnáší poprvé ve své formě pětiletého studia – k tomu k té shodě zatím nedošlo, já jsem na to upozornil v tom svém vystoupení, k té otázce té akreditace pětiletého studia, abychom neztratili tu vážnost jako odborné pracoviště, to je hrozně důležité pro nás pro všechny. A teď jde o tu možnost, jak tam vlastně dosadit ty lidi do toho programu. Chtěl bych k tomu říct jednu zásadní věc. Já si pamatuji ten první ročník, to byl rok devatenáct set osmdesát nebo tak nějak, v té ročníkové práci v tom pětiletém studiu. A tam v tom pětiletém programu bylo velice důležité, aby ty body toho programu vypadaly tak, jak vypadaly. Protože existují určité objektivní problémy, o kterých jsme se tady velice dobře s panem docentem shodli, pokud jde o obsah těch komisí a tak dále. Jeden bod, o kterém jsme se zde už zmínili, a to je návrh na složení té teze, který na to, aby šel k té smlouvě, tedy k smlouvě na téma s tím vedoucím se zakotví celý život. Jaká to byla výhoda před pětadvaceti lety, kdy jsme neexistovali tehdy, každý ten vedoucí smlouvu mohl napsat. Víím, jaký tam panoval strach, to bylo v sedmdesátých letech, a jak úporně jsme s profesorem Štefflem bojovali za to, aby ten počet těch termínů, těch zkušebních termínů, obvykle to bylo sedm až deset let, mohl dostat, tedy ti učitelé, smlouvu na doživotí, pokud se nepromění v té určité části. To je naprosto zásadní pro svobodu vyučování, pro svobodu myšlení. Pokud má učitel vizi, možnost, že za tři roky nebo za pět let se sejde komise a budou si muset dávat pozor na to, co vyučuje, to poškozuje celkovou atmosféru. Proti tomuhle bych varoval. Samozřejmě, než se někomu ta smlouva udělí, je potřeba doopravdy vyzkoušet, jak ten člověk pracuje a tak dále, to nemůžete udělat hned. Ale podkopávali bychom základy akademické svobody, kdybychom upustili od té možnosti té smlouvy. S tím jsem zápasil celý život. Jinak přece jde o to,

abychom na ty posty připravili ty nejlepší lidi z toho oboru. Pokud jde o obsah, na tom se můžeme dohodnout, to není jen otázka subjektivního názoru, a proto bych řekl, že hlavní otázkou je, kdo má nejlepší kvalifikaci to tam prosadit. Vedoucí musí především umět vycházet z té akademické svobody, jinak se dostaneme do té situace, kdy vedoucí celou katedru odcizí a potom se dodatečně dokopává k tomu programu. Ať už se ten program jmenuje jakkoliv, když se to bude dokopávat, tak nebude ten program dobrý. Takže já považuji především za otázku, kdo je nejlépe schopen prosadit ten program, který, až na ten můj jeden bod, nepovažuji za špatný.

Hejdánek: Já bych chtěl v zásadě souhlasit s tím, co řekl kolega Kohák, pokud jde o ty body. Myslím si, že bychom o tom diskutovat opravdu také neměli, s tím souhlasím, protože toto je předvolební schůze. Tady bychom měli mluvit o tom, kdo je vhodný a kdo není vhodný pro to, aby dělal funkci vedoucího katedry. Po mém soudu, já řeknu závěr: to, co tam docent Rezek řekl, to jsou opravdu věci, které by měly být závazné, pokud je probereme, prodiskutujeme, upřesníme a tak dále, by měly být závazné pro každého bez ohledu na to, kdo se tím vedoucím stane. Tedy ne tak, že by se každý od toho mohl distancovat, že to řekl Rezek a že se ho to nezavazuje. To je další věc, pokud jde o ty body.

Ale teď k té osobě. Tady se domnívám, že docent Rezek nám minule předvedl, jak bychom neradi, aby vypadal vedoucí katedry. A dneska nám předvedl, jak bychom rádi, aby vypadal vedoucí katedry. Je tu ovšem ta nejistota, jestli on se bude chovat tak jako minule, nebo tak jako teď. Proto si myslím, že je nevhodné, abychom ho zvolili, protože vy jména a vy ho dobře neznáte. Já ho znám léta, ale myslím za vás. A z téhle strany si myslím, že by bylo jisté řešení, k němuž možná dospějeme příště. Já nevím, jestli se ukáže, že ta potenciální neplatnost, o které tady docent Rezek mluvil na začátku, neplatnost té kandidatury profesorky Bečkové, že je jenom virtuální, nebo že je možné ji zpochybnit. Mně ta celá situace trochu nesedí, když si uvědomuji tedy, že my tady máme schůzi, která nakonec, ať dopadne jakkoli, tak může být zmařena. Mně to připadá divné. Tak buď platí ještě to, co platilo v první instanci, nemáme-li nové předpisy a zákony, anebo tedy ať to rozhodne sám děkan, když to je poslední příležitost. Mně se zdá, že tahle ta situace nepůsobí nejlépe. A já se domnívám, že to zároveň vyvolává určitě averzi ze strany studentů. A jestliže studenti už několik měsíců, ne-li toto přitom – a to říkám pánům kolegům – na naší fakultě a na jiných fakultách říkají, že tato revoluce byla ukradena, tak se obávám, že tohle by byl další doklad o tom, že to je pravda. Tedy ta situace mně nesedí. Tady by všechno mělo probíhat *lege artis* a ne takto s tou podmínkou, že když to dobře dopadne, tak že to dobře dopadne, a když to špatně dopadne, tak to rozhodne někdo jiný a jinak. Že musejí být náhradní možnosti. Samozřejmě v politice a ve všech oborech je třeba [nesrozumitelné], ale tohleto se mi zrovna nelíbí.

Nicméně bych navrhoval tedy, pokud bude docentka Bečková volena nebo pokud by měla být volena – a já bych tu otázku na ni teď položil –, zda je ochotna zaprvé ty body, které tam uvedl docent Rezek, vzít vážně a s výjimkou tím, že ještě prodiskutujeme detaily. To je včetně tamtoho – moji kolegové vědí, že jsem navrhoval dvakrát dokonce na schůzi učitelů, aby těch rekonkursů proběhlo víc, a když tam kolega Znoj řekl: „Proč víc, proč ne všechny?“, tak jsem říkal: „Ano, tak všechny.“ Jsou toho všichni svědky. Já jsem pro to, aby všichni prošli. Možná že už to není možné, možná že podle nového zákona to bude možné, ale v každém případě zase všichni potvrdí, že už přitom jsem říkal, že je třeba rozlišovat a že osvědčené staré pedagogiky není možné tady mít na dočasné smlouvě.

A také jsem argumentoval, stejně jako profesor Kohák, že to je podmínka svobody učení, svobody bádání. Tedy se starými lidmi, kteří se osvědčili, podle okolností manipulovat je nepřípustné. To patří k akademickým svobodám. Ty svobody jsou pro celou univerzitu, a to je také pro studenty a také pro profesory. Také profesori mají jistá práva, na která jim nikdo nemůže sáhnout. A profesori, zejména zkušenější pedagogové, sedm let, kteří se osvědčili – bylo času dost je kritizovat a odhalit. Pokud můžeme dát pět let, když teď je tato doba taková divná, to je jedno, ale musí to být nějak zakotveno, aby ten člověk nemusel stále říkat to, co na něm chce jeho šéf, aby nebyl jednotlivý profesor naprosto vydán napospas vedoucímu katedry. Na to mají profesori právo atd. Čili tohle tam všechno musí být zakotveno. Závěr, přetáhl jsem dvě minuty, odpusťte. Já mám dojem, že celá věc naše spočívá v tom, že docentka

Bečková – protože žádného jiného kandidáta kromě docenta Rezka nemáme, kdyby byl někdo další, tak bych se ho zeptal také – že by nám měla říct, že ty body bude posuzovat vážně, že udělá všechno pro to, aby je uskutečnila, zařídila, samozřejmě za pomoci nás všech, ne že my budeme čekat a nebudeme dělat nic. A zadruhé, že se pokusí přesvědčit docenta Rezka, aby byl zástupcem vedoucího katedry a aby jí v této věci pomáhal a eventuálně aby projevoval iniciativu tak, aby třeba příště mohl být zvolen vedoucím katedry, protože uvidíme, že ten minulý způsob jeho vystoupení byl zcela výjimečný. Děkuji.

Jiný hlas: Tak já bych k tomu statutárnímu jenom poznamenal, že ten problém spočívá v tom, že na návrh všech fakultních senátů univerzita odmítla ten *statut* nebo ten náš návrh na volbu, která se dělá návrhem děkanovi na jmenování vedoucího katedry. Protože podle *statutu* univerzity vedoucího katedry jmenuje rektor na návrh děkana. Původně náš fakultní senát uvažoval o tom, že by s tím měli souhlasit i učitelé z té katedry, tak se to dělalo prostřednictvím učitelů a žáků. Nakonec se z toho u všech fakult i u pana rektora vyvinula situace taková, že se vyhlásí *konkurs* na vedoucí místa, aby mohla být jmenována. A akademický senát filosofické fakulty tehdy rozhodl, že ten *konkurs* se bude konat z toho důvodu, že se připravovala ta volba na poslední chvíli, a protože na fakultu došla zpráva, že nebude ta volba přijata univerzitním senátem a panem rektorem, rozhodli se, že budou tedy pro ty *konkursy*. To je k tomu statutárnímu.

To je jedna věc, která je formální. Druhá věc je ta, že v situaci, jak se to dneska vyvinulo na fakultě, senát na návrh děkana vyhlásil *konkursy* na vedoucí místa na ty katedry, kde se dělaly volby. Ta situace je dneska taková, že do toho *konkursu* se mohl přihlásit kdokoli zvenčí. To znamená, že ten *konkurs* se nemusel týkat jenom učitelů z naší katedry, ale kohokoliv. A ta situace je dneska u nás taková, že do dneška na naší katedru není vypsán *konkurs* na to vedoucí místo. A to z toho důvodu, že nikdo nemá tu *kvalifikaci* na to, aby mohl být vedoucím katedry. To znamená, že docent Rezek je poslední z těchto učitelů na naší katedře, který má tu *habilitaci*. To je ten problém, o kterém jsme už tady mluvili minule – problém *kvalifikace*, a tím pádem se nenašel nikdo jiný, kdo by mohl být vedoucím té katedry. Čili ta situace je do dneška taková, že na naší katedře není vypsán *konkurs* na místo vedoucího katedry a ten, kdo je pověřen, je docent Rezek.

To znamená, že ta situace v té formální rovině je dneska u nás taková, že senát vyhlásil ty *konkursy* na ty katedry, kde se volby dělaly. Další věc k té *kvalifikaci*. Ten problém je u nás v tom, že do té doby, než vyrostou doktorské, *aspirantské* a ostatní tituly, nemůžeme mluvit o něčem, co by odpovídalo té *kvalifikaci*. A další věc k tomu *konkursu*. Já si myslím, že ty *konkursy* jsou mnohem *objektivnější* v tom ohledu, že do toho *konkursu* se může přihlásit kdokoli, a ne jenom ti z té katedry. Hromadný *konkurs* znamená, že v určité poměrně krátké době se zmobilizují ty vědecké a pedagogické síly. Naproti tomu dílčí *konkursy*, které by se dělaly postupně, by tu situaci neřešily.

Tak naopak, v té situaci pro ty katedry, protože to je jedno místo a zájemců o vedoucí místa je víc, se ty hromadné *konkursy* neosvědčily. Tím, že na té katedře se sešlo několik *kandidátů* a na každé fakultě se do těch *konkursů* někdo přihlásil. Já si myslím, že ten systém *konkursů* na jednotlivá místa se u nás nemusel provádět během těch čtyř let, protože dnešní situace je taková, což by bylo mnohem *objektivnější*, že se na jedno místo najde několik *kandidátů*, kteří o něj mají zájem. Je jich třeba dvacet, tak se v každém tom okamžiku najde dvacet nebo třeba i třicet lidí na to jedno místo.

Proto si myslím, že ta celková představa o obnově kateder, se kterou se ztotožňuji v tom, že katedry se musí obnovit, tak ta sama představa o tom, že se katedry obnoví tímto způsobem, je podle mě docela *objektivní*. Dále bych chtěl říct k panu docentu Rezkovi: jak už jsem tady říkal, on je jediný *habilitovaný* na té katedře a je to jediný člověk, který má předpoklady pro to, aby mohl tu katedru vést. Především to není naše vina, že z těch dvaceti učitelů na naší katedře není *habilitovaný* nikdo jiný kromě něho.

Hejdánek: Ano, ale za toto přece není vina katedry. Ostatně léta, lhostejno zda na naší katedře, přednášeli nejlepší odborníci, kteří v Praze jsou. A já si myslím, že se to téměř podařilo. Docent Rezek je poslední z těchto lidí.

Jiný hlas: Jenže není tak jednoduché, není správná ta představa, že kdyby byl proveden nějaký

hromadnější konkurs, že by tito externisté mohli být vnitřními členy katedry. Nejméně část je totiž zaměstnána jinde a nepůjde odtamtud. Docent Neubauer je vedoucím katedry na přírodovědecké fakultě, docent Poustka je na *filosofické* fakultě, čili jde o to, aby se uplatnila tato pracoviště k [nesrozumitelné] rehabilitaci. No, doktor Kouba, doktor Benyovszky, teď Pavel Brůžek, představte si oba Patočkovy a Hejdánka. Ta představa není aspoň úplně správná. Já bych chtěl vidět někoho, kdo by si dneska troufl...

Hejdánek: Jen dozadu není slyšet, o čem se tady kolegové baví. Takže je potřeba zaprvé ticho vzadu a mluvit víc nahlas.

Tady pozor!